

KÜLÖNLEGES LOVASÉLM

Mihelyst feltűntek a Mosoni-Duna vadregényes kanyarulatai, úgy vált egyfajta kalandos utazássá az addig egyhangúnak ható autózásunk: a kiemelt jelentőségű vizes élőhelyként számon tartott Szigetköz a szélvédőn keresztül is megannyi látnivalót kínált, ami nem csoda, hiszen a térség a természetjárók egyik legkedveltebb célpontja. Sokan közülük kajakokban és kenukban, míg mások kerékpárok, vagy éppen lovak nyergében fedezik fel maguknak e vidéket. Számukra – az aktív kikapcsolódást kedvelőknek – kínál sokrétű, tartalmas kikapcsolódási lehetőséget a Hédervári Lovasklub és Vendégház, melynek üzemeltetőjével, Gróznér Szilárddal és családjával találkoztunk.

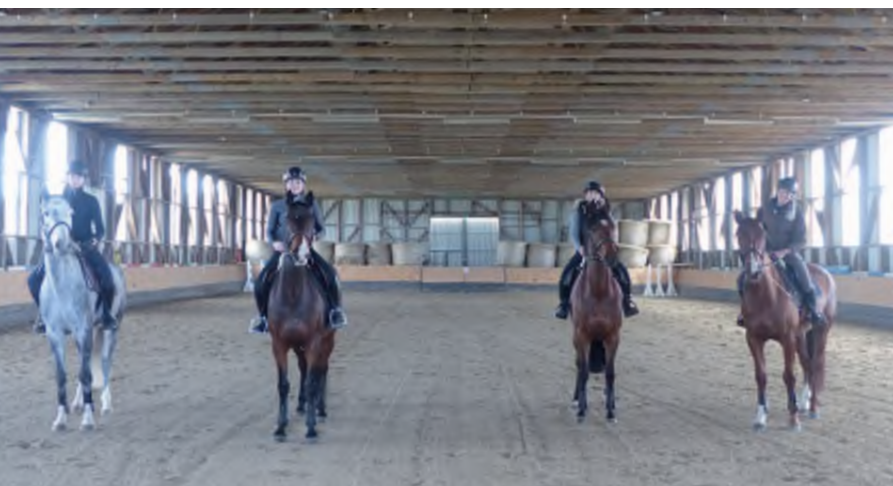
FOTÓ: SZŐCS ATTILA

Mint azt ott jártunkkor vendéglátónk elmondta, a lovaglás iránti szenvedélye gyerekkorától vezethető vissza: a Zala megyei Rádiházán nőtt fel, ahol mondhatni minden a lovak, egyszersmind a település ménese körül forgott. Ezt bizonyítja, hogy itt készült fel a moszkvai olimpiára az azon negyedik helyezést elért magyar lovastusacsapat is, soraiban nagybátyjával, Gróznér Istvánnal (lásd ezzel kapcsolatban a *military múltjában kalandozó cikkünket is az 50-52. oldalon – a szerk.*). „A ménes a szakág egyfajta fellegvára volt akkoriban, így nem meglepő módon én magam is militaryban kezdtem versenyezni édesapám, Gróznér Lajos irányításával, hogy aztán idővel ugróversenyeken is megmérettethessem magam” – kez-

dett bele Szilárd. Elmondása szerint fiatalon Ausztriában is hódolhatott szenvedélyének: két évig élt kint, legfőképp pedig versenyzett a „sógoroknál”. Tapasztalatainak nagy hasznát vette több lovardában is, mint például a Pécs közeli Sikondán, ahol jelenlegi párjával, Zsanettel együtt irányították a lovardát. A pezsgőbb lovasélet reményében aztán Győrbe költöztek, ez pedig sorsfordítónak bizonyult számukra. „Ekkoriban szereztem tudomást arról, hogy egy régi lovam a közeli Hédervárra került, így nem sokkal később elindultam, hogy meglátogassam őt. Mikor megérkeztem a lovardához, gyönyörű, gondozott zöldterület tárult elém, s a tágas, hangulatos istálló tele volt fecskékkel, ami manapság ritkaságszámba megy” –

emlékezett vissza az élményekre, melyek utána sokáig jártak a fejében. Aztán egyszer csak kapott egy hívást: a vonal másik végén a létesítmény tulajdonosa volt, aki épp lovardavezetőt keresett, s mivel alkalmasnak ítélte őt a feladatra, felajánlotta neki, hogy bérelje ki az istállót – történt mindez egy esztendővel ezelőtt.

Egy kis háttérinformáció: a helyszínen egykoron egy termelőszövetkezeti major működött, melynek átalakítását és kibővítését követően jött létre a Hédervári Lovasklub és Vendégház, illetve annak épületei. Ezek egy körülbelül héthektáros területen találhatóak: a legelőkön kívül egyebek közt tartozik hozzájuk egy 18 boxos istálló, illetve egy fedeles lovarda is, mely egy 60 × 20 méteres, öntözőrendszerrel ellátott épületben

ÉNYEK A SZIGETKÖZBEN

kapott helyet. A lovarda új üzemeltetője ezt egy, az eddiginél korszerűbb világítórendszerrel fejlesztette. Mindemellett modernizálta a karámrendszert, illetve tervezi a három alákövezett, homoktalajú, egyébként szintén automata öntözőrendszerrel ellátott kinti pálya filcezését a jobb talajminőség érdekében. A létesítmény tavaly két nagy sikerű versenynek is helyet adott: egy gyerekek számára kiírt ügyességi versenyen, illetve egy ugróversenyen mértehetők meg magukat Héderváron a lovasok. Utóbbi show-szerűen, közönségbarát módon tette élvezetessé a külső szemlélődők számára is a versengést, melyre a térség számos pontjáról érkeztek résztvevők. Szilárd elmondta, noha az ország ezen régióját pezsgő lovasélet jellemzi, következőképp a kör-

nyék nem szűkölködik lovardákban sem, versenyeket alig-alig szerveznek. Éppen ezért fontos kiemelni: Héderváron idén is lesz folytatás, sőt. „Ha a fejlesztések a terveink szerint haladnak, akkor több versennyel is készülünk majd” – magyarázta.

lovagolhat, ami ajánlott is, hiszen a lovarda közvetlen közelében található a festői Mosoni-Duna, melybe lóháton is be lehet merészkedni, méghozzá a lovardavezető nagylánya, a lovasoktató Gréta vezetésével. A kikapcsolódásra vágyók a nyolcszo-

„A kezdők között a legfiatalabb hároméves, ugyanakkor ötvenesztendős tanulójuk is van”

A Hédervári Lovasklub és Vendégház azonban nemcsak a profiknak kínál remek lehetőségeket. Öt iskolával oktatják a kezdőket, akik között a legfiatalabb hároméves, ugyanakkor ötvenesztendős tanulójuk is van. Akinek a tudása megengedi, terepen is

bás, két apartmant magában foglaló – egyébként kutyabarát – vendégház szolgáltatásait is igénybe vehetik. A többi közt bérelhetnek kerékpárt, kenut, s persze lovagolhatnak, illetve lovaskocsira is pattanhatnak. Nem csoda, hogy jó időben Szilárd két kislányát – a hatéves Tarát és a négyéves Dorkát – szinte be sem lehet kergetni a szabadból. Noha mindketten értek el már szép eredményeket gyermekversenyen, nem erőlteti rájuk a lovaglást, ez a felfogás pedig egyfajta hitvallásaként is jellemezhető. Ugyanis ahogy a tanítványoknak, úgy a bértartóknak is rendszeresen hangsúlyozza: a legfontosabb, hogy érezzék magukat jól lovaglás közben, s legyen ezzel hasonlóképpen a lovuk is. „Mindez alázattal és szorgalommal párosulva előbb-utóbb meghozza majd az eredményét” – hangsúlyozta a lovardavezető.

Szőcs Attila

